

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/89/2020
Identifikačné číslo spisu:	2106222506
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2106222506.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. O., bývajúcej v F., C. XX, zastúpenej Mgr. Vierou Laczovou, advokátkou so sídlom v Trnave, Paulínska 17, proti žalovanému G. O., bývajúcemu v E. U. D. XXX, zastúpenému JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9 C 95/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 10. júla 2019 sp. zn. 24 Co 262/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave z 10. júla 2019 sp. zn. 24 Co 262/2018 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. júna 2015 č. k. 9 C 95/2006-771 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo (ďalej len „BSM“) strán sporu tak, že:

I. do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal fotoaparát Cannon a žehličku Philips, spolu v hodnote 93,28 €,

II. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal chladničku v bare, fontánu, mrazničku Calex, FTV Sony, video Sony, DVD Sony, vysávač Moulinex, kameru Sony, vstavanú chladničku, vstavanú varnú dosku, vstavaný sporák, vstavaný šatník, manželskú posteľ, zásuvkovú komodu, stropovú lampu, vstavané skrine, roldor ratan, kúpeľňovú zostavu, sedáciu súpravu, barový pult, stolík pod TV, konferenčný stolík, policový systém v špajzi, kuchynskú linku bez spotrebičov, kameninový drez, izbovú fontánu a károvanú autosedačku spolu v hodnote 12 697,09 €,

III. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hodnotu investícií vložených do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. E. U. D., vedenej na Okresnom úrade Trnava, odbor katastrálny, na LV č. XXXX, parc. č. 1289/2 - zastavaná plocha, dom súp. č. XXX, o výmere 585 m², parc. č. 1289/3, zastavaná plocha, dom súp. č. XXX o výmere 50 m², spolu v hodnote 24 563,50 €,

IV. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky za odpredané osobné motorové vozidlo BMW 525D, rok výroby 2000 v hodnote 23 235,74 €,

V. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D. R., K.E.. na meno G. O. ku dňu 27. júla 2005 v sume 1

092,92 €,

VI. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal zostatok úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania Bratislava č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16. mája 2000, ku dňu 27. októbra 2005 v sume 9 652,92 €,

VII. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie BSM sumu 30 747,98 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

VIII. stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tamojšieho súdu súdny poplatok 2 140 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

IX. vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie skonštatoval, že nevyšli najavo žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby sa súd pri vyporiadaní BSM odchýlil od zásady rovnosti podielov strán sporu na spoločnom majetku vyjadrenej v § 150 Občianskeho zákonníka. V rámci skutkového stavu zistil, že do BSM patria hnutelné veci uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a ich cenu stanovil na základe znaleckého dokazovania na 12 790,37 €. Z týchto vecí si žalobkyňa po opustení spoločnej domácnosti zobrala iba fotoaparát Canon a žehličku Philips v hodnote 93,28 €, preto tieto hnutelné veci prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Ostatné hnutelné veci prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko ich stále užíval a nachádzali sa, resp. sa nachádzajú v jeho rodinnom dome. Súd mal ďalej za preukázané, že do BSM patria aj investície vložené do nehnuteľnosti (rodinného domu) vo vlastníctve otca žalovaného, ktorých výška na základe predložených dokladov a dohody strán predstavovala sumu 24 563,50 €. Do vyporiadania BSM súd zahrnul aj cenu osobného motorového vozidla zn. BMW, ktoré žalovaný odpredal za sumu 23 235,74 €. Po vykonanom dokazovaní totiž dospel k záveru, že uvedené vozidlo žalovaný kúpil z prostriedkov patriacich do BSM, ktoré nadobudol vo väčšej miere skorším predajom osobného motorového vozidla Volkswagen. Súd do masy BSM zaradil aj sumu 1 092,95 €, predstavujúcu zostatok účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného na meno žalovaného v D. R., na ktorý boli počas trvania manželstva vkladané finančné prostriedky určené pre syna strán sporu. Tieto finančné prostriedky vybral žalovaný z účtu ešte v priebehu rozvodového konania, pričom v konaní nebolo preukázané, že by ich odovzdal žalobkyni. Predmetom vyporiadania bol napokon aj úver, poskytnutý stranám sporu počas trvania manželstva Štátnym fondom rozvoja bývania, ktorého nesplatená istina ku dňu právoplatnosti rozvodu predstavovala sumu 9 652,92 €. Finančné prostriedky z tohto úveru boli použité na prístavbu a prestavbu rodinného domu otca žalovaného. Vzhľadom na to, že po rozvode manželstva sa výlučným vlastníkom bytu vzniknutého prístavbou a prestavbou tohto rodinného domu stal žalovaný, ktorý bol ochotný zvyšok nesplateného úveru naďalej splácať a žiadal ho preto prikázať jemu, pričom žalobkyňa súhlasila s tým, že uhradí žalovanému jeho polovicu, súd túto skutočnosť pri vyporiadaní zohľadnil. Cenu všetkých vecí v spoločnom majetku vyčíslil na 71 242,17 €, z čoho polovičný podiel predstavoval 35 621,08 €. Vychádzal z toho, že žalobkyňa má zaplatiť žalovanému 46,64 € (hodnotu hnutelných vecí, ktoré si zobrala) a tiež 4 826,46 € (polovicu zostatku úveru), teda spolu sumu 4 873,10 €. Po odpočítaní tejto sumy z polovičného podielu uložil žalovanému povinnosť vyplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie BSM sumu 30 747,98 €.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 10. júla 2019 sp. zn. 24 Co 262/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že:

I. do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal fotoaparát Cannon a žehličku Philips, spolu v hodnote 93,28 €,

II. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal chladničku v bare, fontánu, mrazničku Calex, FTV Sony, video Sony, DVD Sony, vysávač Moulinex, kameru Sony, vstavanú chladničku, vstavanú varnú dosku, vstavaný sporák, vstavaný šatník, manželskú posteľ, zásuvkovú komodu, stropovú lampu, vstavané skrine, roldor ratan, kúpeľňovú zostavu, sedáciu súpravu, barový pult, stolík pod TV, konferenčný stolík, policový systém v špajzi, kuchynskú linku bez spotrebičov, kameninový drez spolu v hodnote 12 556,10 €,

III. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal spoločnú pohľadávku z titulu investícií vložených do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. E. U. D., vedenej na Okresnom úrade Trnava, odbor katastrálny,

na LV č. XXXX, parc. č. 1289/2 - zastavaná plocha, dom súp. č. XXX, o výmere 585 m², parc. č. 1289/3, zastavaná plocha, dom súp. č. XXX o výmere 50 m², spolu v hodnote 24 563,50 €,

IV. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky za odpredané osobné motorové vozidlo BMV 525D, rok výroby 2000 v hodnote 23 235,74 €,

V. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D. R., K.E.. na meno G. O. ku dňu 27. júla 2005 v sume 1 092,92 €,

VI. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť zostatok úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania Bratislava č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16. mája 2000, ku dňu 27. októbra 2005 v sume 9 652,92 €,

VII. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sumu 30 677,00 €, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

VIII. stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tamojšieho súdu súdny poplatok 1 846,00 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

4. Odvolací súd skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie bolo v podstate vo výroku vecne správne, k jeho zmene došlo len z dôvodu zjavnej chyby v hnutelných veciach, formulačných nepresností a lehoty na plnenie uloženej povinnosti. V súvislosti s vyporiadáním hnutelných vecí uviedol, že zásada na ktorú v odvolaní poukazoval žalovaný, v zmysle ktorej sa pri oceňovaní vecí patriacich do BSM vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, ale z ich ceny v čase vyporiadania, platí zásadne v prípade, ak nejde o vec, ktorú užíval ten, komu je prikazovaná. Vzhľadom na to, že hnutelné veci prikázané žalovanému boli dlhodobo výlučne užívané žalovaným, správne súd prvej inštancie vychádzal z ich ocenenia v čase zániku BSM. Pochybil však, keď do súpisu hnutelných vecí prikázaných žalovanému zaradil dve fontány, hoci v skutočnosti bola iba jedna, pričom znalci ju na základe mylného pokynu súdu ohodnotili duplicitne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného len jednu fontánu v hodnote 76,38 €. Pokiaľ žalovaný namietal, že suma investícií z BSM do rodinného domu otca žalovaného nepredstavuje výšku vyporiadavanej pohľadávky, ale predstavuje ju suma, o ktorú sa vloženými investíciami zvýšila hodnota nehnuteľnosti, odvolací súd sa s týmto jeho názorom nestotožnil. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 10/2011 mal za to, že súd prvej inštancie správne vychádzal z ceny vecí a prác v čase, keď boli vynaložené, a nie zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti. Rovnako za mylný považoval názor žalovaného, že s prihliadnutím na premlčanie tejto pohľadávky a zachovanie zásady rovnosti podielov ju mal súd v rovnakom pomere rozdeliť medzi strany sporu. Výslovil, že podľa judikatúry sa za jedno z hľadísk pre prikázanie vecí manželovi považuje aj dlhodobé užívanie vecí týmto manželom po rozvode. Investície strán sporu smerovali do domu otca žalovaného za účelom zabezpečenia bytovej potreby rodiny a bol to žalovaný, ktorý v pristavenej a nadstavenej bytovej jednotke býval i po rozvode manželstva a neskôr sa stal jej vlastníkom. Nakoľko prospech z tejto investície má výlučne žalovaný, odvolací súd dospel k záveru, že je namieste prikázať celú pohľadávkú žalovanému. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že motorové vozidlo BMW, ktoré patrilo do BSM, nadobudol za prostriedky získané titulom pôžičky od C. T., odvolací súd skonštatoval, že žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal a dodal, že spôsob, ktorým súd prvej inštancie hodnotil dôkazy, nebol neprimeraný ani nevybočil z pravidiel hodnotenia dôkazov. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie zaradil do BSM aj peňažné prostriedky na účte, ktoré sa použili (podľa tvrdenia žalovaného) na úhradu nákladov pre potreby ich maloletého syna a v čase zániku BSM už boli spotrebované, odvolací súd uviedol, že pri vyporiadaní BSM je potrebné prihliadnuť k sumám, ktoré boli vybrané z účtu, na ktorom boli uložené úspory a následné nakladanie s vybranými finančnými prostriedkami. Mal za to, že súd prvej inštancie tieto finančné prostriedky správne zaradil do masy BSM a vyporiadal, vychádzajúc zo skutočnosti, že samotný výber z účtu žalovaným nebol protiprávny, avšak následné výlučné nakladanie žalovaného s vybranými prostriedkami už protiprávne bolo. Odvolací súd skonštatoval, že cena všetkých vecí v spoločnom majetku strán predstavuje sumu 71 151,09 € a polovičný podiel tak je 35 575,54 €. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie sumu 30 702,45 €, keď vychádzal z toho, že žalobkyňa má žalovanému vyplatiť sumu 46,64 € (hodnota hnutelných vecí, ktoré si zobrala) a 4 826,46 € (polovica zostatku úveru), teda spolu sumu 4 873,10 €. Po odpočítaní uvedenej sumy z polovičného podielu je potom žalovaný povinný vyplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie BSM sumu 30 702,45 €. Povinnosť na zaplatenie vyrovnacieho podielu uložil žalovanému v dlhšej lehote s poukazom na § 160 ods. 1 prvú vetu za bodkočiarkou O.s.p.,

vzhľadom na povahu sporu, preukázaný príjem žalovaného, jeho majetkové pomery, existenciu vyživovacích povinností a výšku sumy uloženej na zaplatenie.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie o ktorom dovolací súd rozhodol uznesením 1 Cdo 81/2017 zo dňa 26.09.2018 tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 420 písm. f) CSP, pričom v odôvodnení dovolací súd uviedol, že vychádzal z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR a skúmal, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dáva odpoveď na všetky podstatné argumenty uvedené žalovaným v odvolaní, pričom zistil, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s relevantnou námietkou žalovaného, ktorou poukazoval na to, že súd prvej inštancie nijako nereagoval na jeho tvrdenia uvedené v záverečnom vyjadrení z 10. februára 2014, týkajúce sa skutočností podstatných pre vyporiadanie BSM, konkrétne pohľadávky BSM voči výlučnému majetku žalobkyne, nakoľko z prostriedkov patriacich do BSM bol uhrádzaný peňažný záväzok žalobkyne zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere uzavretej ešte pred uzatvorením manželstva medzi žalobkyňou a Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. Rovnako sa nezaoberal ani odvolacou námietkou žalovaného smerujúcou voči zahrnutiu niektorých hnutelých vecí do masy BSM, predovšetkým károvej autosedačky, ktorá podľa žalovaného v čase zániku BSM už neexistovala. Za nepresvedčivé považoval aj vysporiadanie sa odvolacieho súdu s jednou z ťažiskových námietok žalovaného, v ktorej poukazoval na nesprávny výpočet tzv. vyporiadacieho podielu, ktorý mal vyplatiť žalobkyňu. Odvolací súd v napadnutom rozsudku na časť podstatnej odvolacej argumentácie žalovaného buď nedostatočne alebo dokonca vôbec nereagoval, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

6. Následne krajský súd napadnutým rozsudkom z 10. júla 2019 rozhodol tak, že zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu z 24. júna 2015, pričom

I. do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal fotoaparát Cannon a žehličku Philips, spolu v hodnote 93,28 €,

II. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal chladničku v bare, fontánu, mrazničku Calex, FTV Sony, video Sony, DVD Sony, vysávač Moulinex, kameru Sony, vstavanú chladničku, vstavanú varnú dosku, vstavaný sporák, vstavaný šatník, manželskú posteľ, zásuvkovú komodu, stropovú lampu, vstavané skrine, roldor ratan, kúpeľňovú zostavu, sedáciu súpravu, barový pult, stolík pod TV, konferenčný stolík, policový systém v špajzi, kuchynskú linku bez spotrebičov, kameninový drez spolu v hodnote 12 556,10 €,

III. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal spoločnú pohľadávku z titulu investícií vložených do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. E. U. D., vedenej na Okresnom úrade Trnava, odbor katastrálny, na LV č. XXXX, parc. č. 1289/2 - zastavaná plocha, dom súp. č. XXX, o výmere 585 m², parc. č. 1289/3, zastavaná plocha, dom súp. č. XXX o výmere 50 m², spolu v hodnote 24 563,50 €,

IV. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky za odpredané osobné motorové vozidlo BMW 525D, rok výroby 2000 v hodnote 23 235,74 €,

V. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal finančné prostriedky na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v D. R., K.E. na meno G. O. ku dňu 27. júla 2005 v sume 1 092,92 €,

VI. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť zostatok úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania Bratislava č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 16. mája 2000, ku dňu 27. októbra 2005 v sume 9 652,92 €,

VII. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu na úplné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sumu 30 677,00 €, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia,

VIII. stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tamojšieho súdu súdny poplatok 1 846,00 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O trovách konania nerozhodol.

7. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný, ktorý uviedol, že vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f) CSP a zároveň aj z § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

8. Žalovaný namietal, že dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP je absentujúce odôvodnenie, prečo zahrnul do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj ďalšie veci, ktoré uviedol v

záverečnom vyjadrení zo dňa 10.02.2014 a ktoré rozporoval a to vysávača MOULINEX, policového systému v špazi a kamery SONY. Ďalej namietal, že sa nevyjadril k námietke logického rozporu pri hodnotení dôkazov súdom prvej inštancie (strana 9 dovolania), pričom len vágne konštatoval riadne vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie.

9. Dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP namietal najmä v súvislosti s odklonom od ustálenej judikatúry NS SR a to R 42/1972, 3 Cdo 56/2008, 3 Cdo 174/2012, 5 Cdo 95/2008 a 2 Cdo 176/2011 a to v súvislosti s otázkou, k akému okamihu sa v rámci konania o vysporiadanie BSM v rozhodnutí určí cena vecí, ktoré patria do BSM. Druhá otázka súvisela s odklonom od rozhodovacej praxe č. 26/1975, 2 Cdo 21/2007 a 7 Cdo 507/2014. a to v súvislosti s určením výšky pohľadávky z bezdôvodného obohatenia, ktoré je založené na uskutočnení investície do vecí /nehnuteľnosti/ vo vlastníctve inej osoby bez relevantného právneho dôvodu. Tretia otázka súvisela s odklonom od rozhodovacej praxe NS SR uverejnenom v Zbierke stanovísk pod č. 7/1991.

10. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

11. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. Žalovaný vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP

13. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolať, v dôsledku čoho bolo dovolaťovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

15. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaný vidí vadu tejto povahy predovšetkým v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého odôvodnenie je podľa neho neúplné a odvolací súd v ňom nereaguje na jeho podstatné odvolacie námietky.

16. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

17. Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR najvyšší súd skúmal, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dáva odpoveď na všetky podstatné argumenty uvedené žalovaným v odvolaní. Zistil, že odvolací súd sa dôsledne nevysporiadal s relevantnou námietkou žalovaného, ktorou poukazoval na to, že súd prvej inštancie nijako nereagoval na jeho tvrdenia uvedené v záverečnom vyjadrení z 10. februára 2014, týkajúce sa skutočností podstatných pre vyporiadanie BSM, konkrétne pohľadávky BSM voči výlučnému majetku žalobkyne, nakoľko z prostriedkov patriacich do BSM bol uhrádzaný peňažný záväzok žalobkyne zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere uzavretej ešte pred uzatvorením manželstva medzi žalobkyňou a Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. Rovnako sa nezaoberal ani odvolacou námietkou žalovaného smerujúcou voči zahrnutiu niektorých hnutelných vecí do masy BSM. Za nepresvedčivé treba považovať aj vysporiadanie sa odvolacieho súdu s jednou z ťažiskových námietok žalovaného, v ktorej poukazoval na nesprávny výpočet tzv. vyporiadacieho podielu, ktorý mal vyplatiť žalobkyni. V tejto spojitosti žalovaný zdôrazňoval, že pri jeho výpočte bolo najprv potrebné od aktív BSM odpočítať ich pasíva, výslednú sumu rozdeliť na polovicu a od nej odrátať hodnotu aktív, ktoré má nadobudnúť žalobkyňa. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nerešpektoval zásadu rovnosti oboch manželov na majetku patriacom do BSM, keď ho zaviazal na splatenie úveru v celej jeho zostatkovej výške a toto vôbec nezohľadnil pri výpočte vyporiadacieho podielu žalobkyne.

Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že odvolací súd v napadnutom rozsudku na časť podstatnej odvolacej argumentácie žalovaného buď nedostatočne alebo dokonca vôbec nereagoval. Možno preto uzavrieť, že odvolací súd tým, že svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, znemožnil žalovanému uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP

19. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP, je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, sa dovolací súd už nezaoberal tvrdeniami žalovaného ohľadne prípustnosti podaného dovolania aj z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP.

20. Nad rámec však dovolací súd uvádza, že nie je dôvod odkláňať sa od doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a to najmä vyplývajúcej z rozhodnutia R 42/1972 a nadväzujúcich, teda podľa ktorej sa pri vysporiadaní BSM vychádza zo stavu (ktorý je určený kvantitou a kvalitou v danom čase) v dobe zániku BSM, avšak z ceny či cenových relácií platných v dobe vyporiadania.

21. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

22. O odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd nerozhodoval, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo zrušené.

23. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.